

klarlægger hele denne Sag, baade for de danske Landbrugeres Skyld og for Hesteaavlens Skyld.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe). Det ærede Medlem har optaget et Arbejde for at skaffe Lys og Klarhed over mangfoldige Forhold i vor Børneopdragelseshistorie, og jeg vil sige for mit personlige Vedkommende, at der har været mange Forhold, det ærede Medlem har været inde paa, hvor de opnaaede Resultater tilfulde have godtgjort, at det var absolut berettigede Krav, det ærede Medlem rejste. Men jeg kan ikke undlade at gøre den Bemærkning, at naar jeg hører det ærede Medlem tale og læser, hvad han skriver om en saadan Sag, er jeg ikke i Stand til at afgøre, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er rigtigt, hvad der er sandt, og hvad der undertiden maa drages i Tvivl, fordi hele den Maade, det ærede Medlem tager denne Sag paa, er saa opflammende og voldsom i sin Form og sit Indhold, meget agitatorisk. Det skal nu ikke forhindre mig i at give det ærede Medlem enhver som helst Anerkendelse af, hvad der er naaet i denne Sag, og hvad der har været Ret. Men naar jeg erkender dette, vil jeg tilføje, at det skal heller ikke afskære mig fra at kritisere det, jeg anser for at være et Udslag af det ærede Medlems maaske til Tider for stærke Iver og for journalistiske Virksomhed. Jeg kan meget vel se, at det har og vil faa sin Betydning for Børnesagen, for de ulykkeligt stillede Børn her i vort Land, at dette Spørgsmaal er blevet rejst og rejst med en saadan Voldsomhed, at man ikke har kunnet andet end tage Hensyn dertil fra de interesseredes Side, og der er opnaaet Resultater, som jeg indrømmer, det ærede Medlem har Fortjeneste af — der er ogsaa opnaaet Resultater, som jeg ikke tror, han har Fortjeneste af; men det skal jeg ikke komme ind paa.

Hvad angaar den sidste skriftlige Virksomhed, det ærede Medlem har udfoldet for ikke længe siden, har den for mig haft den samme Karakter, og jeg kan derfor ikke se andet, end at jeg saavel som enhver anden, naar det ærede Medlem retter sine voldsomme Angreb paa denne eller hin Institution eller Person, saa vidt gørligt selv maa undersøge det, da man ellers ikke kan finde ud af, hvad der er Skal, og hvad der er Kærne, hvad der er Ret, og hvad der er Uret. Thi det vil jeg i Almindelighed sige om denne Sag, at lige saa

berettiget Kampen er for at skaffe de ulykkeligt stillede Børn i vort Samfund den Ret, der tilkommer dem, og den humanest mulige Behandling, lige saa aarvaagen maa man være med Hensyn til, at der ikke sker Overgreb overfor de Folk, der virkelig udfylde deres Pladser som humane, dygtige og paalidelige Mennesker. Og her er det, jeg frygter, det undertiden brister.

Det ærede Medlem har for nogle Dage siden i „Kolding Socialdemokrat“ rettet et meget stærkt Angreb mod Ledelsen af Institutionen Jægerspris. Denne Artikel var af den mest udprægede Skarphed overfor dem, der i Øjeblikket staa som Forstander og Forstanderinde for Opdragelseshjemmet, og jeg sagde til mig selv: Er det muligt, at det kan være rigtigt? Jeg kender ikke Forstanderen eller Forstanderinden paa Jægerspris. Jeg kender overhovedet ikke noget nævneværdigt til Jægerspris. Jeg har imidlertid søgt at skaffe mig en Del Oplysninger, saa godt jeg kunde i de Par Dage, der have staaet til min Raadighed, navnlig om de Forhold, det ærede Medlem saa skarpt kritiserede. Da jeg saa i Lørdags læste en Artikel af det ærede Medlem i „Social-Demokraten“ her i København, fandt jeg, at der mellem den og Artiklen i „Kolding Socialdemokrat“ var en himmelvid Forskel. Den første angreb paa det voldsomste Forstanderen og Forstanderinden eller særligt Forstanderen. (*Sabroe*: Der er ingen Forstanderinde; der er kun en Forstander; der er en Sabel, en Kaptajn!) Ja, det komme vi nok til Rette om; jeg kender som sagt ikke Forholdene saa godt, at jeg tør gaa ud fra, at disse Betegnelser ere rigtige; men jeg gaar ud fra, at der er en Inspektør eller en Forstander, og det var ham, det ærede Medlem rettede sin voldsomme Kritik imod. I „Social-Demokraten“ var det ærede Medlem derimod meget afdæmpet. Men jeg spurgte da mig selv: Er det muligt, at det, som danner Basis for dette Angreb, kan være sandt? For jeg kunde ikke og kan fremdeles ikke tro, at en saadan Anstalt, rig, vel udstyret i al sin Almindelighed, kunde tildele et Pigebarn en Behandling som den, det ærede Medlem skildrede. Jeg maatte da, saa godt som det stod til min Raadighed, søge at faa Besked, om det virkelig kunde forholde sig rigtigt, som det var skrevet i „Kolding Socialdemokrat“, og som det fastholdtes i „Social-Demokraten“ i København, om man end der mere udpræget gav Systemet Skylden end Forstanderen.

Jeg har som sagt søgt at faa saa paalidelige Oplysninger som muligt, idet jeg